M183

LK

1997
DECEMBER
GRUODIS
Nr. 10

SKAUTU AIDAS

SKAUTU AIDAS

"SKAUTU AIDAS" (USPS 497-840) Periodical Publication is published monthly, except July and August for $10 per year by Lithuanian Scouts Association, Inc. a non profit Illinois Corporation, 4613 W. 106th Place, Oak Lawn, IL. 60453-5246

Periodicals postage paid at Oak lawn, IL and additional mailing offices.

POSTMASTER: Send address changes to SKAUTU AIDAS, 4613 W. 106 Pl., Oak Lawn, IL 60453-5246

Office of Publication
SKAUTU AIDAS
4613 W. 106th Place
Oak Lawn, IL, 60453-5246

Managing Editor
Mrs. Albina Ramanauskas
4613 W. 106th Place
Oak Lawn, IL 60453-5246

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas
Įsteigtas 1923.III.15, Šiauliuose, Lietuvoje
Leidžia LSS TARYBOS PIRMIJA

Redaktorius
v.s. Antanas Saulaitis ir Pelėdų skiltis.
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Administratorė
v.s. Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Prenumeratos mokestis - $10.00
Oro paštu į užsienį - $40.00
Garbės leidėjo - $30.00
Garbės prenumerata - $20.00

GARBĖS PRENUMERATA

Jurgis Stankūnas, Harbort, MI
Stasė Draugelienė, Toronto
Danutė Keršienė, Toronto
Prima Saplienė, Toronto

Mums rašo

v.s. Albinai Ramanauskienei
"Skautų Aido" administratorei

Siunčiu mokestį už 1998 - metus. Pridedu gražiausius linkėjimus Jums, redakcijai ir visiems "Skautų Aido" skaitytojams.

v.s. B. Vaikevičius
Anglija

Broliškai-skautiškai dėkoju už siunčiamą "Skautų Aidą". Puikus jaunimo žurnalas. Pagarba broliui Antanui, "Pelėdų" skilčiai ir visiems bendradarbiams.

LSS Europos rajono sesių, brolių vardu linkiu gražiausių ir sėkmingų naujų metų. Teatneša Kalėdos tyro džiaugsmo, o Naujieji metai Dievo palaimos ir stiprybės.

v.s. J. Maslauskas
Anglija

DU TAKELIAI

Romuvos (Kanadoje) 35-toje stovykloje paukštytės ir vilkiukai būreliais po penkis ėjo susikaupimo takeliu. Jau buvo tamsu, todėl pamiškėje ir miške buvo išdėtos skardinės su žvakutėmis, kurių šviesa apšvietė lentelėje užrašytus žodžius. Prie kiekvienos vienuolikos stotelių budėjo vadovas ar vadovė, su kuriuo jaunieji stovyklautojai apie užrašytą mintį 4-5 min. pasikalbėjo. Kadangi buvo 8 būreliai, pradėjo iš karto ties skirtinga stotimi, o pabaigoje susirinko kartu visi vienoje vietoje.

Nors šis susitelkimas nebuvo žaidimas, vienas jo tikslų buvo padėti mažiesiems stovyklautojams nebijoti miško tamsos ir garsų. Tarpas tarp žvakučių nedidelis, ir jie ėjo be palydos į sekančią pamiškės vietą. Žvakutė, kaip ir laužas, suteikia jaukumo ir saugumo.

Vilkiukų ir paukštyčių takelio mintys buvo šios: „Paukštytė — vilkiukas“ ....

1. myli Dievą
2. kasdien padaro gerąjį darbelį
3. klauso savo vadovo, vadovės
4. globoja gamtą
5. myli savo šeimą
6. myli Lietuvą
7. smagiai žaidžia
8. stengiasi gerai mokytis
9. linksma-linksmas
10. draugiškai stovyklauja

Patys vadovai stebėjosi, kiek mažame būrelyje vilkiukai ir paukštytės kalbėjo, pasakojo ir pasisakė. Jie paaiškino, ką sakinėlis reiškia. Po valandos visi 40 mažųjų su vadovais bei vadovėmis susirinko prie Lietuvos žemėlapio (iš cemento nulietas pamiškėje). Žvakutės apšvietė žemėlapį ir šalia jo vilkiukų pastatytus tris kryželius.

Susikaupimo vakaro vedėjas pakvietė norinčius pasisakyti. Kiekvienos stotelės globėjas trumpai paminėjo, ką vilkiukai ir paukštytės sakė, vis pasidžiaugdami jų mintimis. Vakaras baigėsi malda „Tėve mūsų“ ir „Ateina naktis“.

Prityrusios skautės susikaupimui skyrė pustrečios valandos saulėtą rytą. Susirinkusios ant uolos antroje stovyklos įlankos pusėje, pildė lapelį, pavadintą „mano biografija“, kuriame pažymėjo savo gyvenimo svarbesnius, reikšmingesniusįvykius. Kadangi nubrėžtas brūkšnys nuo gimimo siekė 80 metų, sesės pažymėjo, kada baigtų mokslą, kada maždaug tikėtųsi ištekėti, auginti šeimą. Daugelis pažymėjo savo pirmąją Komuniją, sesutės ar broliuko gimimą, persikėlimą į naują mokyklą. Žvelgdamos ateitin, žinojo, kad kada nors jų tėveliai mirs, kaip jau mirė kelių seneliai ar močiutės.

Pildydamos savo gyvenimo apžvalgos lapelį, sesės po vieną tyliai ėjo takeliu per pievas. Su savimi pasiėmusios užrašų knygelę ir rašiklį, galėjo pažymėti, ką benorėjo. Tarp sesių buvo dviejų minučių tarpas, bet prie kiekvieno užrašo — stotelės galėjo pabūti, kiek norėjo. Kai kurios skautės greičiau 22-jų minučių takelį perėjo, nes tik buvo paprašyta, kad atsakytų „taip“ ar „ne“, tačiau dauguma atsisėdo ir galvojo arba užsirašė savo mintis.

Prityrusių skaučių susikaupimo takelio mintys buvo šios: 1. Norėčiau daugiau su savo tėveliais pasikalbėti. 2. Kartais sunku su draugais lietuviškai kalbėti. 3. Kai meldžiuosi, Dievui išsakau savo širdį. Turiu klausimų apie tikėjimo dalykus. 4. Žmonės per mažai gamtą globoja. 5. Mokykloje man gerai sekasi. Yra dalykų, kuriuos tik aš žinau. Man kartais sunku atleisti. Draugystė man suteikia daug džiaugsmo. Kartais noriu pabūti tyliai viena. Kartais rūpinuosi apie ateitį. Prižiūriu savo sveikatą. Man patinka žmonėms padėti...

Baigusios takelį pereiti galėjo toliau savo autobiografijos lapelį pildyti, pasikalbėti su kitomis. Kai visos susirinko, kelios paaiškino, kad tai buvo tokia sielos apžvalga, nes galėjo pagalvoti apie dalykus, kuriuos kartais užmiršta ar apie kuriuos nepagalvoja. Viena kita sakė, kad galėtų po valandą prie kiekvieno klausimo sustoti. Susitelkimo vedėjas pasiūlė, kad sesės po metų pasižiūrėtų į savo užrašus ir paskaitytų ką parašė.

Susitelkimo pabaigai prityrusios skautės susirinko

Lietuvos nacionalinė M. Mažvydo biblioteka

pavėsyje virš uolyno ir susėdo ratu. Tada buvo paprašytos, kad pažiūrėtų į veidą ar veidus tų, kurios buvo paminėtos: kuri sesė ar kurios sesės labai linksmos; nenustoja kalbėti; man padėjo; kuriai aš padėjau; darbšti sesė; sesė, su kuria smagu būti; skautė, kurią pirmą kartą čia stovykloje sutikau; kuri mėgsta dainuoti; kuri daug moka; kuri gerai verda; kurią norėčiau geriau pažinti; kuriai esu dėkinga; labai mandagi; draugiška; pasako rimtų minčių; kuria pasitikiu...

Sesės sukalbėjo maldą „Tėve mūsų" ir nuskubėjo stovyklos pietų ruošti, stovyklos pabaigoje jos pagalvos apie savo augimą ir apie skautišką šeimą, kuriai kiekviena sesė (ir brolis) svarbi.

AS

DAŽNAI SUTINKAMOS GĖLĖS

Konvalija

Astras

Karalienės Onos mezginys

Ryto garbė

Lelija

Auksagėlė

Laukinė rožė

Mulinė

Žirnelis

Saldus Vilimas

Levažundis

> Niekuo labiau nesidžiaugiu, kaip siela, kuri atsimena gerus draugus.
>
> *Šekspyras*

LIETUVIŲ SKAUTŲ SĄJUNGOS RAŠINIŲ KONKURSAS

Lietuvių skautų sąjunga skelbia 1998 metų rašinių konkursą L.S.S. nariams ir narėms šiomis nurodytomis sąlygomis:

1. GRUPĖ A:

Jaunesnieji skautai ir skautės (vilkiukai, paukštytės, bebriukai, ūdrytės), arba Jaunesniųjų skautų, skaučių draugovė.

Tema — „Man patinka skautauti"

Konkurso dalyvis/dalyvė paruošia projektą, kuriame paaiškina, kodėl patinka skautauti. Projektas gali būti iliustruotas nuotraukomis, piešiniais ir kt.,

arba

Draugovė paruošia „didelę knygą", kurioje išryškina kodėl draugovės nariams patinka skautauti. Knygos puslapius sudaro narių piešiniai su atitinkamomis antraštėmis.

2. GRUPĖ B:

Skautai, skautės, prityrę skautai, prityrusios skautės, skautai vyčiai, vyr. skautės, budžiai, gintarės, Korp! Vytis ir A.S.D.

Tema: „Pasirinkau žengti skautišku taku"

Konkurso dalyvis/dalyvė paruošia projektą, kuriame išryškina kodėl pasirinko skautų organizaciją — kas riša? kas motyvuoja? ko siekia? ir t.t. Projektas gali būti iliustruotas nuotraukomis, piešiniais, iškarpom ir kt.

3. LAIKAS:

Temos turi būti išsiųstos iki 1998 m. balandžio 18 d. (pašto antspaudos data).

4. SUSKIRSTYMAS:

a. Jaunesnieji skautai, skautės:

Rašinėlis turi būti ne trumpesnis, kaip vieno rankraščio puslapis (neįskaitant nuotraukų, iliustracijų).

Draugovės projektas — „didelė knyga", turi turėti ne mažiau kaip 10 didelių lapų.

Premijos:

I vieta — 75 dol., II vieta — 50 dol., III vieta — 25 dol.

Draugovėms bus skirta kita premija, kuri bus paskelbta vėliau.

b. Skautai, skautės, prityrę skautai, prityrusios skautės (ir kitos tokio pat amžiaus grupės)

Rašinėlis turi būti ne trumpesnis, kaip du rankraščio puslapiai (neįskaitant nuotraukų, iliustracijų, iškarpų).

Premijos: I vieta — 100 dol., II vieta — 75 dol., III vieta — 50 dol.

c. Skautai vyčiai, vyr. skautės, budžiai, gintarės, Korp! Vytis ir A.S.D.

Rašyta medžiaga turi būti ne trumpesnė, kaip du rankraščio puslapiai (neįskaitant nuotraukų, iliustracijų, iškarpų).

Premijos:

I vieta — 150 dol., II vieta — 100 dol., III vieta — 75 dol.

5. PRISTATYMAS:

Po rašiniu pasirašyti slapyvardžiu, pažymėti amžiaus grupę ir vieneto pavadinimą. Į atskirą užklijuotą vokelį įdėti savo tikrą pavardę, vardą, adresą, telefono numerį, viską sudėti į voką ir su visa medžiaga išsiųsti šiuo adresu: Laima Kiliulienė — L.S.S. Konkursas, 17 Tyler Road, Lexington, MA 02173.

6. MECENATAS:

L.S.S. Tarybos pirmija, naudojanti prel. s. Juozo Prunskio Lietuvių fonde paskirtos sumos palūkanas.

VERTINIMAS:

Speciali komisija.

8. PASTABOS:

Patartina, ypač mažiesiems, rašinius ruošti sueigos metu. Tuo būdu konkursas bus sueigos dalis, o ne kažkoks pašalinis apsunkinimas.

Įsijungimas į konkursą ir konkurso pasisekimas priklausys nuo vadovų ir vadovių tinkamo dėmesio ir konkurso vertės supratimo.

Jei reikėtų papildomos informacijos, skambinkite Laimai Kiliulienei (617) 861-1465.

Sėkmės rašyti!

Lietuvių Skautų Sąjungos Tarybos pirmija

PADĖKOS DIENA

Padėkos dieną švenčia visa Amerika, švenčiame ir mes. Tik, regis, greičiau Padėkos dieną dabar galima vadinti Kalakutine, nes šiais paukščiais užverstos visos parduotuvės ir be kalakuto neapsieina nei vienas Amerikos gyventojo stalas.

Tiesiog liūdna, kad šią svarbią dieną verslininkai pavertė komercine, mažai jau kas bežino kokia yra šios dienos pradžia ir prasmė.

Visai pamiršta, kad jei ne šio krašto indėnai, pirmieji ateiviai būtų išmirę badu.

Ankstyvieji imigrantai atvyko į Amerikos žemyną 1620-ais metais Mayflower laivu. Jie buvo anglų kilmės ir į šį kraštą atsikėlė dėl religinių motyvų: mat jie priklausė „separatistams“, tai yra tiems anglų protestantams, kurie norėjo nutraukti ryšius su karalienės Elzbietos reformuota anglikonų bažnyčia. Dar ir dabar jie vadinami piligrimais, pagal itališką „pellegrino“, reiškiantį svetimasis arba maldininkas.

Atvyko jie į Amerikos indėnų genties Wampanoag vietovę Patuxet, kurią vėliau ateiviai pavadino Plymouth. Pirmoji žiema piligrimams buvo itin žiauri. Pritrūko maisto, alkis, ligos ir šaltis išskynė daugiau nei pusę iš šimto atvykusių žmonių. Tad rudeniop iš planuotų 19-kos namų tebuvo pastatyti tik septyni.

1621-ais metais, kovo mėnesį pas piligrimus netikėtai užklydo vietinis indėnas, vardu Samoset, ir prakalbino juos angliškai. Jis pasisakė išmokęs angliškai iš anglų žvejų ir prekiautojų, kurie jau dažnokai lankėsi dabartinės Maine valstijos pakrantėse. Samoset supažindino juos su savo draugu Squanto, kuris netrukus apsigyveno pas piligrimus.

Piligrimams Squanto buvo kaip dangaus atsiųsta dovana. Squanto iš karto pamatė kaip ateiviai, nepažindami jiems svetimos gamtos, žemės, augalų, nemokėjo susidoroti su nauju gyvenimu. Viskas jiems buvo ne sava ir net baugu. Squanto išmokė juos žuvauti, parodė žuvingas vietas, supažindino su augalais, uogomis, pamokė kaip rinkti vaistažoles.

Tačiau svarbiausia: atnešęs maišelį kukurūzų grūdų, visiems stebint, pradėjo juos sėti piligrimams keistu būdu. Supylęs kauburėlį žemės, padarė jame įdubimą ir įbėrė dvi-tris sėklas, tarp jų įkišdamas čia pat sugautą silkę, tokiu būdu patręšdamas augalus.

Atminkime, kad nei Squanto gentis, nei europiečiai bulvių dar nežinojo. Jos augo aukštuose Andų kalnuose, inkų gyvenvietėse. Tik užkariautojai ispanai bulves atrado, tačiau europiečiai pradžioje jas augino kaip gėles, neturėdami supratimo apie jų gumbų maistingumą. Taigi kukurūzai piligrimams tapo pagrindinis maistas. Squanto pasidarė ateiviams didysis mokytojas. Jis jiems parodė kur ir kaip galima medžioti laukinius paukščius, kurių buvo pilni miškai, taip pat ir stirnas bei kitą žvėrieną. Likę gyvi piligrimai greit atsigavo, jų daržai subujojo ir jau nebebuvo bado pavojaus.

Squanto dėka buvo sudaryta taikos sutartis su Wampanoag genties vadu, kuris leido piligrimams medžioti jo miškuose ir garantavo jų saugumą.

1621-ųjų metų rudenį, gausaus derliaus sulaukę piligrimai, paskelbė šventę, kuri jiems atnešė džiaugsmo ir vilties. Vyrai išėjo medžioklėn, o moterys gamino šventiškus patiekalus iš kukurūzų, miškuose surinktų uogų, žuvų, rūkyto ungurio, laukinių slyvų, porų, moliūgų, klevo sirupo, na ir spanguolių, kurios,

beje, nebuvo paskanintos saldžia grietinėle, nes karvių, tuo pačiu ir pieno ateiviai neturėjo. Pasigamino taip pat ir vyno iš laukinių vynuogių.

Šiai pirmajai derliaus šventei lauke buvo sukalti ilgi stalai, atviroje ugnyje kepamos laukinės žąsys, antys ir kalakutai. Netikėtai pas juos atvyko apie devyniasdešimt kaimynų indėnų, taip pat šventiškai savaip pasipuošę, išsidažę, apsiplunksnavę, išgąsdindami mažesnius vaikus. Jie atnešė sumedžiotas penkias stirnas ir įsijungė į puotą. Visi kartu žaidė bendrus žaidimus, šoko, o vyrai dar rungėsi šaudydami į taikinius. Šauni puota truko net tris dienas.

Dar keletą metų piligrimai šventė Derliaus dieną, bet jai tiksli data nebuvo nustatyta. Ji nuolat keitėsi. Tik 1941-ais metais Amerikos kongresas paskelbė ketvirtą lapkričio ketvirtadienį Padėkos diena — bažnytine ir šeimos šventė.

Pagrindinis šventės patiekalas tapo kalakutas, primindamas tuos laukinius kalakutus, kurie buvo patiekti pirmajai piligrimų Padėkos dienai.

Šią derliaus šventę švenčia ir Kanada, ir pietų Amerika, tik skirtingomis dienomis. Lietuvoj taip pat buvo švenčiamos pabaigtuvės su visais senovės papročiais.

Mes, taip pat atvykėliai, švęsdami Padėkos dieną Amerikoje, prisiminkime ir tuos varganus piligrimus, ir jiems draugiškus šio krašto pirmuosius gyventojus — indėnus.

Sesė Dalia

****

VELINĖS VILNIUJE

PETRONĖLĖ ORINTAITĖ

Rasų kapuose pabunda vėlės
Ir pakyla žengti prietemos tyloj...
Tarsi praeities dienų gyvi šešėliai—
Iš kapų štai kyla baltos vėlės
Ir—plevena plaukia tartum angelai...

Tūkstančiai šimtų vėlių tylių šią naktį
Vėl savo gimtų kiemų pastogę aplankys...
Širdimi jie nešasi namų savųjų raktą,
Amžinos gyvybės žymės žymi kaktą—
Žingsnis lengvas ir lakus — vien pūko šlamesys...

Iš kapų karžygių vėlės Vilniun eina
Štai pilies gatve, tėvų takais senais...
Nuo Vilnelės šlaito aidas neša dainą—
Vėlės iš visų kraštų šiąnakt pareina
Pasidžiaugt savaisiais broliais, kaimynais...

Paliai katedrą ir vėl karaliai stovi—
Kunigaikščiai ir didžiūnai dideli!
Amžių srovės jų garbės dar nenuplovė —
Žydi žvaigždėmis vardai baltoj šventovėj,
Tik — gyvam gyvent sugrįžti negali...

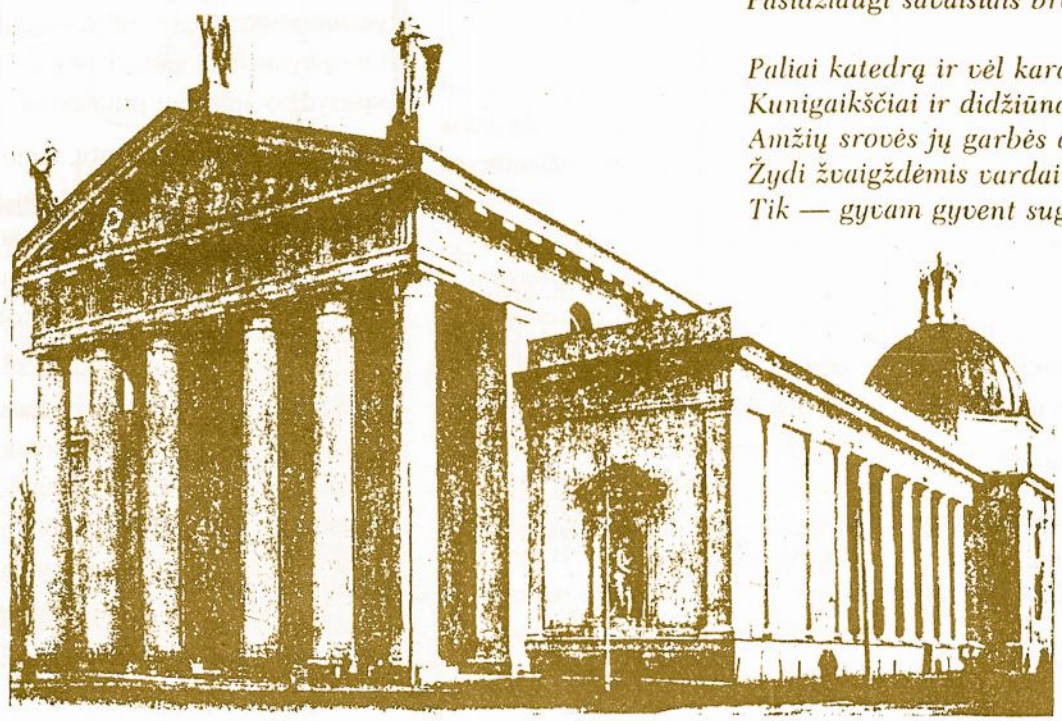

PASAULIO SKAUTŲ RATE

SKAUTAI IR TREMTINIAI. 1995 rugpjūčio mėn. Pasaulinė skautų organizacija WOSM pasirašė sutartį su Jungtinių Tautų tremtiniams tarnyba UNHCR, kad skautai stengsis savo užsiėmimuose ugdyti sąmonę apie karų pabėgėlius ir tiems padės. Programoje yra žaidimai, vadinami „Perėjos“ (Passages, angl.), kurie panašūs į žmonijos žaidimus.

Tarp skautiškos tarnybos tremtiniams: Egipte skautiški užsiėmimai ir amatų mokykla, Korėjos skautai vyko į Vietnamą kaimo bendruomenėms padėti, Rumunijoje renka žieminius drabužius vaikučiams, Senegale — pabėgėliams vasaros stovykla, Vakarų Europos šalyse užsiėmimais, leidiniais, per radiją perduodamos žinios ir nuotaikos apie vargstančius žmones visuose žemynuose.

PRANCŪZIJOJE viena krašto šalies skautų federacijos sąjunga laimėjo valdžios $9.000 premiją už savo trijų metų projektą „Mozaika“ — suartinti įvairių luomų, tautybių, kultūrų ir tautų žmones. Tokių projektų Prancūzijoje yra tūkstantis.

ČILĖJE už pusantrų metų vyks 19-toji pasaulinė skautų džiamborė su 30.000 dalyvių iš 160

valstybių. „Los Andes“ vajus stengiasi sutelkti lėšų, bent pusę stovyklos išlaidų padengti, kad nepajėgesnių šalių skautų sąjungos galėtų savo atstovus siųsti. „Los Andes“ rinkliavą parėmė 18-toji džiamborė Olandijoje, Kanados skautai ir Pasaulinės džiamborės ruošos komitetas.

KONGE skautai buvo uždrausti 1965 m. Po 27 m. atsigaunanti skautija suskilusi į dešimt sąjungų ir nesutaria. WOSM atstovai susitiko su visų sąjungų vadovybėmis, stengdamiesi padėti kongiečiams susikalbėti ir apsijungti į vieną sąjungą, kuri tada galėtų būti į WOSM priimta.

GRAIKIJOS sostinėje Atenuose birželio mėn. įvyko Stačiatikių skautų brolijos konferencija „Dienos“. Kviestos WOSM narės sąjungos ir dar į WOSM neįstojusios, turinčios stačiatikių (ortodoksų, provoslavų) skautų.

BRAZILIJOS studentas skautas vadovauja kompiuterinio tinklo "READY" pokalbiams apie skautišką gamtos globą ir aplinką. Adresas: http://www.scout.org.

NORVEGIJOJE prieš metus įvykęs Pasaulinio jaunimo forumas sutraukė 116 dalyvių iš 49 valstybių (trečdalis buvo sesės). Neseniai programa buvo įvertinta — daugiausia domėtasi temomis „Kodėl skautauti“? ir „Skautybė — kam?“.

ŠVEDIJOJE irgi prieš metus įvykęs skautų vyčių sąskrydis Moot (10-tasis) buvo įvertintas — 2.200 dalyvių iš 78 šalių (dalyvių amžius 18-24 m.). Jiems labiausia tiko tarptautinių skilčių sudarymas keturių dienų iškylai, alkoholinių gėrimų visiškas nebuvimas, pasaulinis vystymosi kaimas, skautų vyčių sąskrydžio apimčiai pritaikytas.

PASAULINĖS skautų žinios, jeigu „Skautų aido“ skaitytojai ir skaitytojos neturi kantrybės laukti, randamos kompiuteryje adresu: http://www.scout.org., ieškoti "World Scouting News" puslapio.

EURAZIJOS skautų sritis buvo neseniai įsteigta — šeštasis toks regionas, kuriam priklausytų 12 buvusių Sovietų sąjungos šalių, dabar priklausančių Nepriklausomų Valstijų bendrijai. Tokios

santvarkos prašė penkios sąjungos, kurios netrukus įsijungtų į WOSM — Armėnija, Baltarusija, Gruzija, Moldova, Tadžikija. Sritis apima 27 milijonus kv. km, 280 mln. gyventojų, 100 tautybių. Priežastis tokiai sričiai sukurti — būtų nepatogu stoti į Vakarų Europos ar Azijos — Ramiojo vandenyno sritis, visi paveldėjo sovietinės galvosenos gilų paveldą, gali susikalbėti rusų kalba, skautų kūrimosi ir bendruomeninio ugdymo bėdos labai panašios.

Į WOSM jau priimtos Armėnija, Moldova, Tadžikija; netrukus įstos Baltarusija ir Gruzija; netolimoje ateityje bus išsivysčiusios Kazachijos, Kirgizijos, Rusijos ir Ukrainos skautų sąjungos; skautų būreliai jau renkasi Azerbaidžane, Turkmenijoje ir Uzbekijoje.

BROWNSEA (tariama "branzy") salelėje lygiai prieš 90 m.

Baden-Powellis pravedė pirmąją pasaulyje skautų stovyklą. Vienos mylios ilgio saloje stovyklavo 20 berniukų. Jūros srovės pradėjo stipriai krantus plauti, gali net nunešti pievą, kurioje pirmieji skautai stovyklavo.

ARMĖNIJOS skautų sąjunga su 2.035 nariais buvo priimta į Pasaulinę skautų organizaciją. Sovietų Sąjunga Armėniją užėmė

1921 m, ir per metus skautus išsklaidė. Tačiau jie atgijo Prancūzijoje. Dabar Prancūzijoje veikianti (ir nuo 1929 WOSM pripažinta) Armėnų skautų sąjunga padėjo Armėnijoje skautus nuo 1989 atkurti, susijungė abi sąjungos, atmesdamos trečią sąjungą, kurios veikimo būdas nesiderina su skautybės dėsniais.

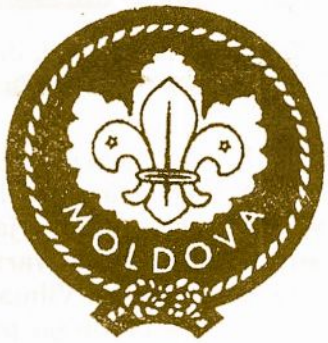

MOLDOVOS skautų yra 1.540 su 39 vienetais, pradėjusių burtis 1991, kai du jaunimo vadovai dalyvavo WOSM kursuose Šveicarijoje ir Italijos skautai Moldovoje pravedė vadovų kursus. 1992-3 neramumai sulėtino ir skautijos vystymąsi, tačiau Moldovos skautai palaiko ryšius su Italijos ir Rumunijos skautais. (Moldova ilgus metus buvo Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės dalis, jos kariai dalyvavo Lietuvos kariuomenėje Žalgirio mūšyje). Vėliau kursus pravedė Rumunijos ir Ispanijos skautų sąjungos, jaunimas pradėjo 1994 dalyvauti pasauliniuose sąskrydžiuose. Moldovos skautų sąjunga palaiko glaudžius ryčius su WOSM.

TAJIKISTAN

TADŽIKIJOJE skautai prasidėjo 1991 m., kai krikščionis ir musulmonas — du jaunuoliai dalyvavo rusų skautų sąskrydyje Petrapilyje. 1995 m. neramumams sumažėjus, skautybė plinta į kaimus per mokyklas. Tai vienintelė jaunimo organizacija šalyje, veikianti sunkiose sąlygose, bet turinti labai gerą vardą, nes priima visų tautybių ir tikybų narius, sklandžiai veikia, vadovus lavina namie, Prancūzijoje, Rusijoje ir JAV. Tadžikai skautai buvo priimti 1997 m. į WOSM.

ALBANIJOS skautai neramumų metu prarado savo stovyklavietę, sąjungos būstinė sudeginta, visos knygos ir raštinės reikmenys pavogti. Skautai bando karinį stovį ir baimę paveikti šūkiu „vietoj šautuvų — gėlės" ir užsiima su karo išgąsdintais vaikais.

PASAULIO skautų organizacija pasirašė sutartį su Pasaulio sveikatos organizacijomis WHO ir raupsuotųjų globos draugija AHM, patvirtindami, ką skautai pasaulyje daro raupsus išnaikinti ir ateities veiklą.

PRANAS ŽIŽMARAS — LIETUVIS-SKAUTAS-ŽMOGUS IŠ PASAULIO, KURIO NEBĖRA

Apie šį nepaprastą asmenį girdėjau dar būdama maža. Mano tėvas, visad žavėjęsis skautybe, apie jį dažnai pakalbėdavo. Man tada įsiminė keista, vaikiškai ausiai egzotiška, pavardė — Žižmaras. Kažkas žvilgančio, žėrinčio, iš marių? Greitai po Lietuvą pasklido ir garsiosios dvikovos žinia, paskatinusi net pradžiokėlius mokinukus garsiai traukti — „tupi lenkas ant kalniuko, žiba akys, kaip kipšiuko!" Skaudi Vilniaus istorija ir pikti lenkų išpuoliai tada (deja ir dabar) kėlė karštą pasipiktinimą net vaikuose.

Netikėtai užtikusi straipsnį apie Praną Žižmarą „Vilniaus balse" (1997 m. sausis) apie jo 90 m. gimimo jubiliejų, džiaugiuosi proga šį ypatingą skautą priminti skaitytojams.

Pranas Žižmaras gimė 1907 m. Rusijos Peterburge. Nuo mažens jis buvo visa savo dvasia vilnietis, kaip ir iš ten kilę jo tėvai. Po rusų revoliucijos, šeimai grįžus į Vilnių, Pranas lankė mokytojų seminariją (iki lenkai ją uždarė), vėliau studijavo teisę Vilniaus universitete; Varšuvoje baigė fizinio lavinimo institutą, ir tą discipliną dėstė Vytauto Didžiojo gimnazijoje, Vilniuje.

Pranas buvo jaunuolis idealistas-entuziastas, ir tą entuziazmą skyrė Vilniaus krašto lietuvių jaunimui. Nepaisant viską varžančios lenkų okupacijos, 1926 m. jis įkūrė lietuvių skautų „Gedimino" draugovę ir jai vadovavo iki 1935 m. O 1927 m. ši draugovė dalyvavo Lietuvos patriarcho,

dr. Jono Basanavičiaus, draugovės Garbės Nario, laidotuvėse.

Brolis Pranas mokėjo išnaudoti visas progas palaikyti lietuvybę okupuotos Vilnijos jaunime. Jis rengė sporto varžybas, iškylas, sueigas. Vilniaus lietuviai ne kartą turėjo progos pasididžiuoti „Gedimino" draugove ir jos vadovu, pvz. kai jie laimėjo I vietą lenkų skautų rengtame bėgime aplink Vilniaus miestą, arba Gedimino bokšte, lenkų susierzinimui, iškelta trispalvė. Nepailstančio brolio Prano dėka, „Gedimino" draugovė gavo leidimą dalyvauti I Tautinėje Lietuvos skautų stovykloje 1928 m. Į šią stovyklą Žižmaras atsivežė savo skautus nešinus juoda vėliava, visiems primindamas, kad Vilnius okupuotas. 1938 m. Žižmaro paruošti Vilniaus krašto sportininkai dalyvavo I lietuvių Tautinėje olimpiadoje.

Gyvybingas, sumanus, riterišką romantiką sugebėjęs apvainikuoti konkrečiais darbais, Pranas Žižmaras lietuvių atmintyje įsiamžino, kaip paskutinės dvikovos Lietuvos žemėje laimėtojas.

1938 m. Lietuvos-Lenkijos santykiams smarkiai paaštrėjus, Vilnijos lenkai rengė aršius antilietuviškus susirinkimus, kur būdavo visaip iškoneveikiama Lietuva ir lietuviai.

Po vieno tokio susirinkimo, kuriame Lietuva buvo ypač įžeista pagarsėjusio šovinisto, lenkų karininko Chomskio, Žižmaras sutiko jį garsioje Vilniaus kavinėje „Zacisze" ir visų lankytojų akivaizdoje, skėlė Chomskiui antausį, metė pirštinę, pakviesdamas jį į dvikovą. Kovėsi kardais. Laimėjo Žižmaras — 3:0. Visa Lietuva tąsyk džiūgavo, kad nors simboliškai, tačiau tikrai senovės riterių bei kunigaikščių tradicijos rėmuose, buvo aplaužyti lenkomanų ragai.

Lietuvai Vilnių atgavus, Žižmaras buvo paskirtas Vilniaus sporto apygardos pirmininku. Prieš pat sovietų okupaciją jis dar surengė šaunias lengvosios atletikos Vilnius-Kaunas rungtynes.

Toks lietuvis, kaip Žižmaras, negalėjo neužkliūti visagalei NKVD. 1940 m. jis buvo komunistų suimtas ir išvežtas į Komijos lagerius, kur po 4 m mirė badu. Jį gražiai prisimena kartu kalėjęs lenkas vilnietis W. Wielhorski savo knygoje: „...33 m. Pranas Žižmaras, nors buvo mūsų politinis priešas, bet kilnus, riteriškas ir geras žmogus. Pamėgau aš

ją".

Prano Žižmaro tremties istoriją išstudijavo, dokumentavo ir aprašė archyvų tyrinėtojas Algirdas Šerėnas.

Žižmaras — žibantis-žėrintis-žvilganti tėvynės meilės kibirkštis, nuskriejusi Lietuvos ‚storijon iš skautiško laužo!

Nebėra Žižmaro pasaulio... dingo ir tų laužų kaitra...

Sesė Nijolė

(Naudotasi biografine medžiaga iš „Vilniaus balsas", 1997 m. sausio 31 d.)

Prakilnus žmonės nesididžiuoja savo aukšta gimine, nei garbe, nei turtais: jie yra garbingi ir be to.

VARDŲ KILMĖ

Adolfas - kilnus vilkas
Aleksas - gynėjas, apsaugotojas
Andrius - vyriškas (graikų)
Antanas - vardas kilęs iš Romos giminės
Arturas - kilnus, stiprus
Augustas - garbingas
Kristoforas - Kristaus nešėjas
Danielius - diena yra mano teisėjas (Hebrajų)
Darius - turtingas (persų)
Dovydas - numylėtas (hebrajų)
Edvardas - turtingas globėjas
Gabrielius - Dievo vyras (hebrajų)
Jurgis - žemdirbys
Ignacas - karšto būdo
Jonas - Dievas yra geras (hebrajų)
Juozas - Dievas duos sūnų (hebrajų)
Leonas - liūtas (graikų)
Leopoldas - žmonių stiprusis
Motiejus - Dievo dovana (hebrajų)
Mykolas - kuris yra kaip diena (hebrajų)
Petras - akmuo
Pilypas - arklių mylėtojas
Ričardas - stiprus karalius
Simonas - Garsus, žinomas (hebrajų)
Tadas - brangintinas
Teodoras - Dievo dovana (graikų)
Valentionas - stiprus, sveikas
Viktoras - nugalėtojas
Vincas - nugalintis
Henrikas - namų valdytojas
Albina - baltuolė (romėnų)
Agotas - geroji (graikų)
Anastazija - galinti vėl gyventi
Astrida - Dievo jėga
Barbora - svetima, keista (graikų)
Kotryna - švari
Darata - Dievo dovana (graikų)
Elžbieta - pašvęsta Dievui (hebrajų)
Emilija - vardas kilęs iš Romos giminės
Ieva - gyvybė (hebrajų)
Felicija - laiminga
Elena - žibinto šviesa (graikų)
Henrieta - namų valdytoja
Irena - taika (graikų)
Liucija - šviesa
Magdalena - moteris iš Magdalos (hebrajų)
Margarita - perlas (graikų)
Monika - patarėja (lotynų)
Natalija - Kalėdų vaikas (lotynų)
Regina - karalienė
Rozalija - maža rožė
Sofija - gudri (graikų)
Veronika - tikras paveikslas
Virginija - vardas kilęs iš Romos giminės

Kalbėkime lietuviškai

LIETUVOJE

Varėniškiai Pietų Lietuvos krašto stovykloje. Nemunaitis-97.

MES STOVYKLAUJAME

Ir vėl vasara. Mūsų stovyklų metas. Įdomu, kaip atrodo gamta? Kas pasikeitė, pagražėjo, o gal — ir dingo? Taigi, Vilniaus „Birutės“ draugovės sesės ir broliai visus metus tobulino skautybės įgūdžius, vieni rimčiau, kiti — aplaidžiau ruošėsi stovyklai, kad ten praktiškai pritaikytų tai, kas išmokta. Kai kurie negalėjo atvykti į stovyklą. Dalis atostogavo su tėvais, kiti — pas senelius kaime gerus darbus atliko. Mes, „prisiekusieji“, išsiruošėme stovyklauti. Kur vyks stovykla? Be abejonės, mūsų pamėgtoje vietoje — stovykloje „Budėk!“.

Liepos 1 d. susirinkome prie savo mokyklos anksti rytą. Ant pečių — kuprinės, rankose — kamuoliai, krepšeliai. Visi nekantravo kuo greičiau išvykti. Kai tik atvažiavo mūsų „keturratis bičiulis“, tuojau visi sukrovėme stovyklavimo mantą, o patys susėdome ant miegmaišių.

Važiavome pažįstamais keliais ir vietovėmis. Vėl tie patys vaizdai. Tik pakelėje puikavosi nauji pastatai. Puošiasi mūsų šalis. Tad smagu dainuoti keliaujant. Dainos mus visada lydi kelionėje... Štai ir mūsų posūkis. Dešinėje — žydintis krūmas, kuris per metus dar pagražėjo, paaugo. O ten, toliau, — akmuo, kuris dar nespėjo apsamanoti, nes nuolat pro jį vaikščiojame. Ir vėl mes savo valdose. Iki pietų skubame įsikurti, nes po pietų — privalu atlikti gerą darbą. Geras darbas — vietovės sutvarkymas. Reikia dirbti, o žemuogės, viliokės vilioja mus čia pat, aikštėje. Bet ugdome valią, neskubame jų rinkti. Pirma — darbas, pareiga. Tik po to saldžios žemuogės keliauja į... mūsų burneles. Jeigu kokia labai prisirpusi uoga keliauja į mūsų skrandį ne laiku — nedidelė nuodėmė. Mes netinginiaujame. Toliau mūsų plane — stovyklos gairės kūrimas, nepamirštame sukurti ir skilčių gairelių, šūkių,

Pietų Lietuvos krašto stovyklos vadovai. Kaip visada trykštantis energija kunigas Rimas. Nemunaitis-97.

Raportuoja jauniausias Varėnos skautas šešiametis Gintukas. PLK stovykla. Nemunaitis-97.

laikraštėlio. Ruošiames gyventi pagal dienotvarkę.

Kitos dienos rytą, pasisveikinę su saule, išsirikiuojame aikštėje. Raportas. Giedant tautinę giesmę, stiebu aukštyn kyla trispalvė. Susikaupimo malda prie kryžiaus, kur prašome Aukščiausiojo globos Tėvynei, Jums ir mums...

Stovykla atidaryta. Laukia pagrindinis uždavinys — pasiruošimas stovyklos atidarymo laužui. Vakare gamta mus nuskriaudė: lietutis panoro mus palinksminti. Nenorėjome su tuo sutikti. Laužą sugebėjome perkelti po stogu.

Kitų dienų darbai vyko pagal iš anksto numatytas dienotvarkes: saulės-oro vonios, geri darbai, skautiški mokslai, pareiga, švara, drausmė, žaidimai, dainos, varžybos, žygiai ir t.t.

Netruko prabėgti stovyklos dienos. Atėjo paskutinioji diena. Ruošiamės stovyklos uždarymui. Vakarinė rikiuotė. Išdalinami prizai nugalėtojams. Vakarinė malda ir padėka Aukščiausiajam už globą. Giedant tautinę giesmę, nuleidžiama vėliava. Po vakarienės — linksmoji dalis prie laužo. Dainos, žaidimai, rateliai. Skamba mūsų sukurta daina. Blėsta laužo liepsna. Šviečia mėnulis, tarsi norėdamas pavaduoti laužo liepsną. O žvaigždės tamsiame vasaros danguje tyliai taria: „Neužmirškite. Kitais metais vėl susitiksime". Tyliai skamba „Ateina naktis" ... Uždegę žvakę laužo žarija, perduodame ją broliui Stasiui, kad jis kaip simbolį saugotų iki kitų metų vasaros stovyklos...

Po trumpo nakties miego rytą kibome į darbą: tvarkėme savo mantą, stovyklavietę, o kai sulaukėme savo „keturračio bičiulio", patogiai įsitaisėme ir pajudėjome link namų. Vėl dainavome savo kūrybos dainą:

Tarp pušų, beržų prie Vilniaus,oi,
Stovykla „Budėk" mus kviečia, oi,
Sesės,broliai, paskubėkite, oi,
Stovyklauti ir skautauti, oi, oi, oi,
oi!

Priedainis:

Bumčik, bumčik, bumči drala,
bumči drala, bumči drala.
Bumčik, bumčik, bumči drala,
bumči drala, bum!

Rytą keltis nesinori, oi,
Bet Alina sesė švilpia, oi,
Brolis Stasys aikštėj laukia, oi,
Ir rytinėn mankšton traukiam, oi
oi, oi, oi!

Priedainis:
Bumčik.....

Kai prie laužo mes susėdam, oi,
Dainą traukiam, šokam, žaidžiam,
oi,
O sutemus, šviečiant žvaigždėms, oi,
Laužo liepsna dangun kyla, oi, oi,
oi, oi!

Priedainis:
Bumčik.....

Gera, linksma drauge būti, oi,
Pasvajoti, pamąstyti, oi,
Bet mėnuliui besišypsant, oi,
Atsisveikinam lig ryto, oi, oi, oi, oi!

Priedainis:
Bumčik.....

Paskutinis laužas dega, oi,
Susimąstom, pasvajojam, oi,
Besišypsant spaudžiam kairę, oi,
„Iki kito karto" — sakom, oi, oi, oi,
oi!

Priedainis:
Bumčik.....

Sesės Julytė ir Tautvilė
„Birutės" draugovė

Vilnius
1997.07.01-07 d.d.

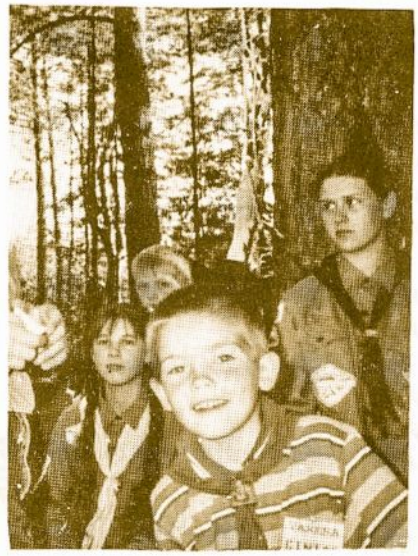

Lietuva — Varėna

VASAROS ISPŪDŽIAI

Jau trečią kartą Pietų Lietuvos krašto stovykla vyko toje pačioje vietoje, Alytaus rajone, Nemunaityje (beje, tautinė stovykla 1998 m. taip pat vyks Nemunaityje). Stovyklavo per 250 skautų ir 15 padėjėjų. Skautai atvyko iš Kybartų, Alytaus, Varėnos, Vilkaviškio, Prienų, Seirijų, Lazdijų, taip pat stovyklavo svečių iš Vilniaus ir Kauno. Užsiėmimus vesti padėjo ne tik skautai-vadovai, bet ir kunigas Rimantas iš Alytaus, studentai Arvydas bei Rolandas iš Kybartų ir kiti.

Mūsų jaunimas visur aktyviai dalyvavo. Jeigu sportiškesni buvo broliai, tai sesės jiems nenusileisdavo darbštumu bei išradingumu. Kiekviena diena turėjo savo pavadinimą. Laki vaizduotė, turtinga fantazija pasireiškė „keistuolių-ufonautų“, „skrybėlių ir kepurių“, „barzdų ir ūsų“ dienose. Smagiai ir nuotaikingai praėjo linksmųjų išradingųjų klubo varžybos gamtos tematika. Į gediminaičių laikus sugrįžome talentų vakaro pasirodymo metu. Nepaprastai didelį įspūdį paliko vakaras, skirtas šv. Petro ir Povilo dienai paminėti Nemunaičio bažnyčioje. Po paros žygio prityrusių skautų būrį papildė nauji „vyšniukai“.

Bet laikas bėga greitai, vasara liko tik prisiminimuose, o ruduo ir vėl visus sugrąžino į klases, į auditorijas.

Tačiau liko laukimas... Laukimas kitos vasaros ir tautinės stovyklos.

Sesė Marija iš Varėnos

****

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

AUSTRALIJA

MELBOURN

Minėjimas įvyko birželio 22 d. Melbourno Lietuvių namų teatro salėje. Į šį neeilinį renginį, laužą-koncertą, susirinko gana daug žmonių, nors daug iš skautų išgirsti ar pamatyti gal ir nesitikėjo, bet buvo gera proga paremti juos išvykai kitais metais į Tautinę stovyklą Lietuvoje. Vis tik tuojau pasijuto džiaugsmas, matant tiek daug jaunimo vienoje vietoje ir vis skubančius, ką nors ruošiančius.

Viskas nurimo, kai įžanginį žodį tarti prie mikrofono atsistojo „Džiugo" tunto tuntininkas, skautininkas Povilas Kviecinskas. Tai galima sakyti ramybės realus pavyzdys. Kalbėdamas jis neskuba ir vis įterpia po humoro kruopelytę. Tuntininkas s. Kviecinskas pasveikino susirinkusius vietinius ir svečius, paminėjo skautų įsikūrimo šventės progą. Atrodo jam dirbti su jaunimu nemažas malonumas, gal kartais būna ir susimąstymo, o gal kartais ir nusivylimo akimirkų. Bet daug gero yra pasiekta. Jis išvardino daug skautybei pasitarnavusių asmenų ir padėkojo tėvams, kurie atlikdavo sunkius darbus stovyklose.

Toliau, šventės programos metu, vadovės Dalios Antanaitienės „Gintaro" tautinių šokių grupės šešios poros šokėjų per du išėjimus į sceną, pašoko keturis šokius. Pirmą kartą šoko „Aušrelę" ir „Audėjėlę", antrą kartą — „Landytinį" ir „Strepsį". Ypač vikriai grupė pašoko „Landytinį", o „Strepsis" labai įdomus šokis. Šokėjai negailėjo publikai šypsnių ir bendrai, tai talentinga grupė, turinti labai talentingą vadovę, Dalią Antanaitienę, kuri juos atidžiai paruošia ir globoja. Ateinančiais metais jie vyks į šventę Lietuvoje.

Tuojau ir daina patraukė visų dėmesį. Čia dainomis buvo atskleista ir istorinė gyvenimo tiesa, ir spinduliuojanti gamtos ir gyvenimo meilė. Skautų grupė, diriguojant s. Birutei Prašmutaitei, skambiai padainavo „Palankėj, palankėj" ir vėliau „Augo kieme klevelis". Akordeonu grojo ps. Rimas Skeivys. Pranešėja Dalia Didžytė pakvietė dalyvius jungtis į bendrą dainavimą.

Žavingos minutės greit nuplasnojo. Jau klausėmės dinamiško paskaitininko, LSS Australjios rajono vado v.s. Henriko Antanaičio. Jis pakalbėjo apie Lietuvių Skautų sąjungos gyvavimą jau 50 metų Australijoje. Henrikas apžvelgė lietuvių skautų įnašą lietuvybės išlaikymui Australijoje. Jis sakė, kad 1947 m. , su pirmu pabaltiečių transporto laivu, iš 439-nių lietuvių imigrantų buvo 46 skautai ir 7-nios skautės. Kad tiems pirmiesiems lietuviams į Australiją atvykusiems rūpėjo lietuvybės išlaikymas ir dabar po 50 metų yra tas pats rūpestis. Kad skautų organizacija duos tą tęstinumą lietuvybės išlaikyme ir tada, kai jau mūsų nebebus.

Rajono vadas Henrikas Antanaitis pagarbiai išvardino pagrindinius asmenis, kurie sielojosi lietuviška skautybe, ypač įsikūrimo laikotarpyje Australijoje. Tai skautininkas —Borisas Dainutis. Jis buvo išrinktas pirmuoju Australijos rajono vadu. Jam talkino Algirdas Liubinskas.

Toliau Henrikas suminėjo buvusius tuntininkus, kurie nešė lietuviško skautavimo Melbourne pagrindinę atsakomybę. Tai: Antanas Krausas, Juozas Makulis, Emanuelis Pankevičius, Algirdas Talačka, Albertas Zubras, Viktoras Adomavičius, Romas Saženis, Vladas Stasiliūnas, Narcizas Ramanauskas, Henrikas Antanaitis, Danutė Čižauskienė-Lynikienė, Algis Šimkus, Birutė Prašmutaitė, Pamela Sadauskienė, Povilas Kviecinskas.

O su akademikais skautais, jūros skautais, su skautininkų Ramove, daug darbo įdėjo: Antanas Bakaitis, Algimantas Žilinskas, Vytautas Vaitkus, Albinas Pocius, Jonė Žitkevičienė, Aleksas Gabas. Gal buvo ir daugiau.

Dvasinius reikalus prižiūrėjo — prelatas Vaseris ir dabar vis, su dideliu pasišventimu, skautybę prižiūri prelatas dr. Pranas Dauknys.

Įdomu, kad per tą 50 metų laikotarpį, per lietuvių skautų eiles perėjo 2,000 skautų,-čių.

Henrikas sakė, kad skautų organizacija formuoja vaiką nuo 5-6 metų iki jis subręsta,

maždaug 12-15 metų. Per šį laikotarpį formuojasi ir lietuviškas vaiko sąmoningumas. Tada išmokstama ne tik skautiška programa, bet ir Lietuvos istorija, kultūra, Lietuvos gamtos pažinimas ir kt.

Henrikas optimistiškai žvelgia į ateitį 21-me šimtmetyje. Jis galvoja, nors ateityje gali būti ir sunkumų, bet dabar jau galima tikėtis iš laisvos Lietuvos ateityje moralinės bei materialinės paramos lietuviškame mūsų skautų gyvenime.

Įdomią ilgą paskaitą susirinkę atidžiai išklausė.

Kur skautai — ten ir dainos. Vėl nuskambėjo dvi dainos: „Tave aš pamačiau", — muzika ir žodž. ps. dr. Nijolės Zdanienės. Paruošė vyr. skaučių „Audros" būrelis, vadovė vyr. sk. Rita Bruožytė.

Ir „Eina skautai iškylauti" — smuiku solo atliko Sam Lukaitis iš kunigaikščio „Margio" skautų draugovės, kurios draugininkas yra ps. Juozas Lukaitis.

Į dainų tarpą „Tėvynė", padeklamavo Povilas Birštonas.

Skautai linksmi ir balsingi. Dar išgirdome keturias gražias dainas: „Tu, Lietuva" — duetas. Dainavo vadovybės atstovės: v.s. Rasa Statkuvienė ir s. Birutė Prašmutaitė. Abiejų geri stiprūs balsai, gražiai derinosi, puikiai padainavo.

Melbourno skautininkų Ramovė, 12-ka asmenų, su pirm. s. Birute Prašmutaite padainavo dvi dainas: „Klausei manęs" ir „Oi, mergelės, mergužėlės". Akompanavo: prit. sk. Justinas Klimas — eretk. Didžytė paruošė penkias skautukes, kurios pasikeisdamos, gražiai padeklamavo poemą „Jūratė ir Kastytis".

Visus nustebino, kai buvęs skautas, galima sakyti dabar jau iš vyresnės kartos, brolis Bungarda, iš atminties padeklamavo du ilgus eilėraščius apie gyvulius.

Ir štai jau visa ilga šventės programa nuaidėjo. Visi skautai suėjo į sceną. Koks gražus vaizdas, — visi jauni, vidutiniai ir vyresnieji. Vis tik skautai yra viena iš pagrindinių mūsų bendruomenės ląstelių, kuriai tenka visi didėjantis mūsų jaunimo auklėjimo vaidmuo.

50-ties metų jubiliejaus proga sveikino lenkų skautų atstovė, estų skautų atstovas, australų „Scouts Chief Commissioner". Iš lietuviškų organizacijų skautus sveikino Melbourno Šaulių kuopos vadas V. Sukevičius ir Melbourno LB apylinkės v-bos pirm. Andrius Vaitiekūnas.

Baigiamąjį žodį tarė tuntininkas s. Povilas Kviecinskas. Jis pasigedo salėje Melbourno Lietuvių klubo pirmininko Vlado Bosikio. Padėkojo jam už leidimą naudotis Lietuvių namais. Galiausiai visus salėje esančius užkandai ir kavutei pakvietė į Jubiliejinę salę.

Programos koordinatorė buvo s. Birutė Prašmutaitė, garsais rūpinosi — Zigmas Augaitis, šviesomis — Juozas Balčiūnas, dekoracijos — vyr. skautės Gabrielės Staugaitytės.

Alisa Baltrukonienė

„Tėviškės aidai" 1997.07.15

****

SKILČIŲ SISTEMA NEVEIKIA...

Taip atrodo vadovui, kuris pabando tą sistemą vieną dieną.

Ir jis neapsirinka: ir automobilis neveikia, jei nepripildai bako gazolino ir nepasuki raktelio motorui užvesti. **Vadovų darbas kaip tik ir yra rūpintis ir prisidėti, kad skilčių sistema veiktų.**

Jei skiltininkas niekuomet neturi progos vadovauti, jis, aišku, neišaugs į gerą vadovą. Geram žaidime treneris pasitraukia ir stebi iš tolo, tikrajam žaidimui prasidėjus. Atsako žaidėjai su savo kapitonu.

Kas tokio, jei skiltininkui pradžioje ne kaip sekasi, jei jis apsirinka: **duokime jam laiko, ir jis pasitaisys.**

Gavęs skiltininko lavinimą ir dalyvaudamas dr-vės vadijos pasitarimuose, jis išsiaiškins daug ką. Kaip ir mes visi, jis mokysis iš savo klaidų, įgys patyrimo ir draugų pasitikėjimą.

Jis išmoks vadovauti: patraukti savo pavyzdžiu ir vesti skautybės keliu.

Skilčių sistema neveikia savaime. Mes **turime pasirūpinti, kad ji veiktų.** Turėkime kantrybės bent šiuos metus.

CHICAGO

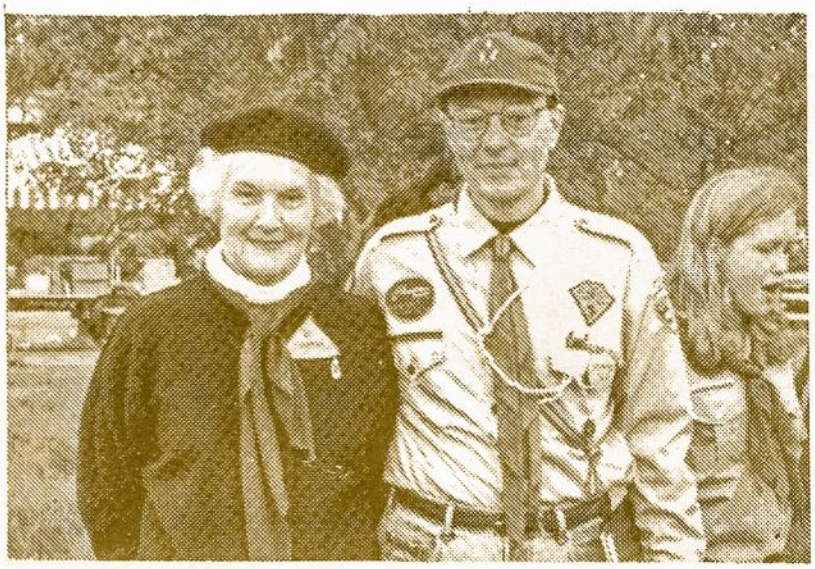

Jamboree 97 iškylos viršininkas vs.fil. Romas Rupinskas ir sesė Irena Kriaučeliūnienė. Tokia iškyla jau treti metai vyko dr. Leono ir sesės Irenos Kriaučeliūnų svetingoje sodyboje.

ČIKAGOS/LEMONTO SKAUTŲ IR SKAUČIŲ JAMBOREE 97 IŠKYLA

1997 metų birželio mėnesio 6, 7 ir 8 d. „Aušros Vartų"/ „Kernavės", „Nerijos" ir „Lituanicos" tuntų skautai ir skautės dalyvavo Jamboree 97 iškyloje. Šiais metais vyko jau šešta Jamboree iškyla, tapusi laukiama tradicija. Pirma iškyla buvo s. Vytauto Januškio iniciatyva suorganizuota ir pravesta 1991 metais. Jamboree iškylos ruošiamos, kad:

Sudaryti progą skautiškam lietuviškam jaunimui iškylauti gamtoje, ypač jaunesniems skautams, kurie dar per maži važiuoti į stovyklą, o taip pat, kad panaudoti per mokslo metus sueigose išmoktus skautiškus principus, ir toliau gilinti asmenišką ir skilties skautišką patyrimą.

Čia minimą jamboree ruošimo tikslą įgyvendinti, pirmos trys iškylos vyko Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL, ir joms vadovavo brolis Vytautas. Dabar jau trejus metus iš eilės mes patogiai iškylaujame dr. Leono ir sesės Irenos Kriaučeliūnų įspūdingame ūkyje, Lemont, IL. Jau trejus metus iš eilės iškylai vadovauja vs. Romas Rupinskas.

Skautai ir skautės susirinko penktadienio, birželio 6 d. vakare ir įsirengė — pasistatydami savo palapines ir įsikurdami lauko virtuves. Nereikėjo visą vakarą sunkiai dirbti, nes po įsirengimo js. Viligailė Lendraitienė visiems parūpino pitcą ir pravedė šokius bei žaidimus, kurie vyko lauke didelės palapinės pastogėje. Penktadienį gamtoje ramiai vakarą praleido 76 skautai, skautės ir 29 vadovai.

Neilgai buvo ramu, nes šeštadienio rytą suvažiavo 75 jaunesnieji skautai ir skautės ir 23 jų vadovai bei padėjėjai. Visiems (iš viso 203) suvažiavus, šeštadienio rytą komendantas ps. Jonas Variakojis pravedė trumpas iškylos atidarymo apeigas.

Šeštadienį skautų ir skaučių skilčių veikla buvo pagrįsta varžybomis. Skiltys lankė šešias skirtingas stotis, kuriose buvo paruošti įvairūs varžybiniai užsiėmimai: dviračių lenktynės, lengvosios atletikos varžybos, pirmos pagalbos naudojimas, pionerijos estafetės, laužo krovimas ir sporto rungtynės. Stotis suorganizavo s. Edis Andriušis. Skiltys pačios gaminosi sau maistą pusryčiams, pietums ir vakarienei. Visą dieną skiltis stebėjo grupė teisėjų ir inspektorių, vadovaujamų s. Laimos Rupinskienės. Skiltys, kurios geriausiai pasirodė užsiėmimuose, maisto paruošime, stovyklavietės įsirengime, ir bendroje tvarkoje sekmadienį buvo apdovanotos premijomis.

Jaunesnieji skautai ir skautės, dauguma jų pirmą kartą nakvoję palapinėse be tėvų, lankė atskiras stotis, kurios apėmė palapinių statymą, laužus, gamtą, kvadratą, oro paštą, apsaugą ir jūrininkystę. Po pietų vyko „sportorama" atskirų amžių grupėmis. Stotis suorganizavo s.v. Edis Leipus, o „sportoramą" s.v. Algis Tamošiūnas. Jaunesnieji skautai ir skautės visą dieną skaniai maitinosi valgiais, kuriuos jiems paruošė „virtuvės" skiltis, vadovaujama s. Rimos Tamošiūnienės.

Po vakarienės vyko vėliavų nuleidimo iškilmės, kurių me-

tu įžodžius dave dvi jaunesnes skautės, devyni jaunesnieji skautai, ir penki skautai. Tuo pačiu, jauniems vadovams Julytei Plačaitei ir Dainiui Dumbriui buvo įteikti „Gintaro" ir „Ąžuolo" vadovų mokyklų baigimo pažymėjimai ir ženklai. Visiems stovyklautojams buvo išdalinti prisiminimo ženkleliai, kuriuos suprojektavo s. Renata Borucki. Lietinga, bet smagi ir džiaugsminga diena baigėsi laužu, kuriam vadovavo vyresnioji skautė Elytė Žukauskaitė.

Sekmadienį po pusryčių, šiltai saulei kylant, vs. kun. Antanas Saulaitis aukojo šv. Mišias. Baigėme iškylą uždarymu, kurio metu buvo paskelbti šeštadienio varžybų laimėtojai. Susitvarkymas greitai ir sklandžiai praėjo, dėka ūkio skilčiai, kurią sudarė penki energingi skautai akademikai, vadovaujami s. Vytenio Kirvelaičio.

Dr. Leonas ir sesė Irena Kriaučeliūnai mus ne tik nuoširdžiai priėmė, bet įteikė skautams dar ir piniginę auką. Visi Čikagos/Lemonto skautai, skautės ir vadovai, nuo pačio jauniausio iki pačio vyriausio, norime pareikšti dr. Leonui ir sesei Irenai Kriaučeliūnams nuoširdžią padėką už svetingumą, vaišingumą ir nuolatinę paramą. O iškylos viršininkas ypač dėkoja sesei Kriaučeliūnienei, už tą skanią kavą kas rytą paliktą jo palapinėje.

R.R.

CLEVELAND

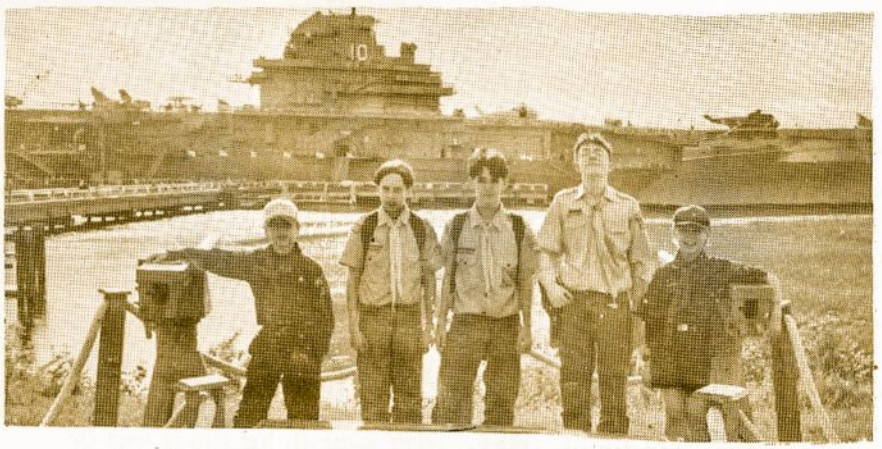

Pilėnų tunto skautai išvykoje prie lėktuvnešio
Nuotr. R. Belzinsko

Rakas 1997 m. vilkiukų pastovyklė su vadovais

„Kuršių Marios" stovykloje, Rake, „Smėlio dėžės" pastovyklėje smagiai stovyklavo paukštytės ir jų vadovės. Iš k.: II eil. vadovės — Viktorija Matranga, Julytė Plačaitė — viršininkė ir Ina Luneckienė.

CLEVELAND

Clevelando Lietuvių Kultūriniam darželiui 60 metų! Ta proga buvo iškilmės ir daug lietuvių ir amerikiečių dalyvavo. Publikos tarpe buvo plk, lt. Edmundas Čepas (buvęs „Pilėnų" tunto skautas) ir kiti. Nuotraukoje prie Vinco Kudirkos biusto plk. lt. Edmundas Čepas ir v.s. Vl. Bacevičius.

Clevelando Lietuvių Kultūrinio darželio 60-tosios sukakties minėjimas įvyko prie Maironio biusto. Nuotraukoje skautės išpildžiusios programą su svečiais. Iš k. į d.: A. Balašaitienė, R. Konisiewicz, A. Degesytė, kun. G. Kijauskas, S.J., K. Stankutė, S. Augiūtė ir miesto tarybos narys M. Polensek. Foto V. Bacevičius, Cleveland 9-14-97.

EUROPOS RAJONAS

Vasaros stovykla "Sodybos Aidai" Anglijoje

Vasara pamažėliai baigiasi. Gelsta medžių lapai ir aprimsta paukčių čiulbėjimas. Skautų kalnelyje, lietuvių Sodyboje šlama berželiai lyg aidas praėjusių stovyklų šiame brangiame sklypelyje. Jis matęs lietuvių skautų iš daugelio pasaulio kraštų, kurie yra aplankę šias vasaros stovyklas praeityje.

Šie metai yra Anglijos lietuvių skautams 50-tieji nuo pirmų pradinių skautavimo žingsnių šiame krašte. Tada jaunatvišku entuziazmu buvo kuriami pirmieji skautiški užsimojimai, po žiaurių karo audrų. Tikėtasi daug, ir žvelgiant į istorinius skautų užrašus 1950-aisiais ir 1960-aisiais metais (dvidešimt metų laikotarpyje), skautų veikla Anglijoje buvo itin pavyzdinga ir darbšti, pilna kupinos energijos drasiai žengiant į ateitį.

Dėka tų pasiryžusių skautų veikla Anglijoje iki šiai dienai yra gyva. Ne taip judri ir entuziastiškai darbšti, bet vis vien yra gyva.

Jubiliejinė stovykla Sodybos skautų kalnelyje nepatraukė 'veteranų;' kurie dar pritaria skautams ir jų darbams, bet atvyko nuostabiai daug ateivių lietuvių (būsimųjų) skautų, kurie dabar gyvena šiame krašte. Užsiregistravo 35 naujieji lietuviai ateiviai, o pati stovykla sulaukė 70 stovyklautojų. Tai smagus būrys jaunų ir senesnių, kurie atšventė 50 metų jubiliejų,

Stovyklos viršininkas v.s. Stepas Vaitkevičius ėmėsi popierizmo ir delegavimo darbais ir, nors jau ne pirmoje jaunystėje, griebėsi už palapinės ir čiužinio ir tarp berželių, 'žiliagalvių' pastovyklėje, pasistatė savo būstinę. Seserijos ir brolijos pastovyklių vartai taip pat pakilo pirmose stovyklos dienose. Šeimų pastovyklės viršininkai, nauji ateiviai Darius ir Rūta Furmonavičiai, tuojau, be atideliojimo, su mažais pastatė žemus vartelius su pasididžiuojančiu užrašu 'Ateities vartai'.

Stovyklos 'kukai', veteranai Irena ir Algis Gerdžiūnai, tuoj griebėsi už puodų, samčių, skauradų, ir, valio, neužilgo skanūs, seilę varvinantys kvapai ,dominavo visą stovyklą. Tradicinis valgymo žvaigždės formos stalas, iškastas jau beveik prieš 30 metų, ir sutvirtintas turbūt taip pat tiek daug metų, tuoj pradėjo puoštis geltonomis, baltomis žalsvomis spalvomis. Tai mažųjų pasiaukojimas, įsbėginėjus ieškoti gražių samanėlių, gelsvo smėlio, šiškų ir daugybės kitų gamtos papuošalų Stodybos miškelyje. Vėliavų aikštėje, tarp plėvesuojančių vėliavų, žaliais ažuolo lapeliais pasipuošė kryžius - pagarba

LSS Europos Rajono 50-ties metų Jubiliejinė skautų stovykla Lietuvių Sodyboje Anglijoj: 26/7-2/8 1997 m. rugpjūčio d. d. Stovyklautojai su užjūrio svečiais: LSS Brolijos Vyriausiu Skautininku v.s. fil. Albinu Seku ir Seserijos Vyriausia Skautininke v.s. fil. Rita Penčyliene. Foto: v.s. S, B. Vaitkevičius.

mirusiems lietuviams skautams.

Išdygus lyg grybams palapinėms prasidėjo savaitės programa. Tai tradicinė skautiška tvarka. Atsakingi skiltininkai su savo grupėmis iškylavo, mokinosi mazgų rišimo, virimo gamtoje, dainavimo, atliko gerus darbelius, Atsivėsinti įšilusius kūnus, nes visą savaitę kaitino saulutė, visi kasdien maudėsi Sodybos gražiame lauko baseine.

Stovyklai įpusėjus susilaukėme viršininkų iš JAV: Seserijos Vyriausios Skautininkės sesės Ritos Penčylienės ir Brolijos Vyriausio Skautininko brolio Albino Seko. Svečiai be jokių ceremonijų tuojau įsijungė į stovyklos programa - čia dirbdami, čia patardami. Jaunimėlis juos pamilo ir nesibaugė, kad "va žiūrėk ką darai ir ką kalbi, nes čia vaikštijėja pati 'viršūnė'". Ačiū jiems už tokį malonų bendradarbiavimą.

Vakarų laužai tai dienos atodūsis. Aukštyn kylančios liepsnos padrąsino jaunas širdis užtraukti naujai išmoktas skautiškas dainas ir gerai žinomas liaudies dainas. Šūkiai skambėjo per visą mišką, o įvairūs pasirodymai sulaukė klygesio iš visų laužavietės kampelių.

Turėta ir susikaupimų momentų. Saulei leidžiantis, trečiadienio vakare išklausėmė šv. Mišių Sodybos sodelyje, aukotų už mirusius skautus, tėvelius, ir pritarančiuosius. Šv. Mišias atnašavo svečias iš Lietuvos kun. Vytautas Brilius MIC.

Dienos prabėgo kaip žaibas ir jau paskutinė diena su ceremonijomis ir paskutiniuoju laužu. Atvykę svečiai iš arti ir toli vaikštinėjo, žiūrinėdami skautų savaitės gyvenimo darbus. Lietuvos ambasada Didž. Britanijoje pavaišino visą stovyklą gražiais 50 metų jubiliejiniais tortais. Ceremonijos vėliavų aikštėje nenumalšino jaunųjų energijos. Daug kam padėkota, įteikta dovanų, sukurta skautų kandidatų ir pakelta į aukštesnius laipsnius.

Paskutinis laužas prie Sodybos ežero - ir va, staiga, iš toli matosi lyg baltai plėvesuojančios vėliavos. Ant artėjančio plausto vaidilutės su vaidila (bravo broli Albinai, kad išdrįsai tvirtai stovėti ant plausio), o sesės Ritos foto aparatas tai blykšte blykčioju įamžinti tą išpūdingą vaizdą. Artėjant prie kranto išgirdome sesės Violetos (stovyklos komendantės) sodrų balsą, pasakojantį apie senovę, Gediminą ir Vilniaus gimimą. Plaustui priartėjus prie kranto, skautai inscenizavo žodžių vaizdelį. Programa buvo papildoma dainomis, įvairiais pasirodymais ir šūkiais.

Ramiai giedant Lietuva Brangi, užbaigėme popietčio paskutinį laužą. Atsisveikinome su tėveliais ir svečiais, palinkėdami laimingos kelionės. Gęstančios laužo žarijos buvo įdėtos į ąsotėlį, kad jų dvasia vėl sugrįžtų į sekančią 1998 metų stovyklą.

v.s. Vida Gasperienė
LSS Europos Rajono Vadė

LSS Europos Rajono 50-ties metų Jubiliejinė skautų stovykla. Stovyklos vadovybė, instruktoriai ir užjūrio svečiai: Brolijos Vyr. Skautininkas v.s. fil. A. Sekas ir Seserijos Vyr, Skautininkė v.s. fil. Rita Penčylienė Foto: v.s. S. B. Vaitkevičius.

50-ties metų skautavimo Didž. Britanijoj Jubiliejinė skautų stovykla Lietuvių Sodyboje Anglijoj: 26/7-2/8 d.d. Skautai vyčiai su LSS Vyriausiu Skautininku v.s. fil. Albinu Seku (priekyje viduryje klupo). Foto: v.s. S. B. Vaitkevičius.

ROMUVA

Foto: Vlado Morkūno.

„Romuvos" 35-mečio sukaktuvinė stovykla vyko rugpjūčio 3-17 d. Pirmą savaitę oras, išskyrus porą šaltokų naktų, buvo labai geras. Stovyklautojus gerai ir sočiai maitino prityrusios šeimininkės. Programa buvo gerai paruošta su iškylomis arčiau ar į Algonquin parką.

Rugpjūčio 9 popietę iš JAV atvyko vyriausioji LSS vadovybė ir dalyvavo vėliavų nuleidimo iškilmėse. Į aikštę buvo atneštas sukaktuvinis 4x6 pėdų gražiai papuoštas pyragas su įrašu „35 metai". Jį nešė 3 skautės ir 3 skautai, blykčiojo foto aparatai.

Po vėliavų nuleidimo visi žygiavo į Jūrų skautų pastovyklę prie ežero, kur įgulos vadas ps. dr. D. Birgiolas vadovavo sueigai. Iš laivo į vandenį nuleistas ąžuolo lapų vainikas išplaukusiems į amžinybę pagerbti. Po tradicinių įžodžio apeigų visi ėjo į valgyklą paragauti sukaktuvinio pyrago. Laužui vadovavo J. Žukauskaitė iš Čikagos ir I. Pivoriūtė. Jį uždegė LSS tarybos pirm. v.s. B. Banaitienė. Liepsnojantį laužą paįvairino virš ežero šaudomos raketos. Dainos, šūkiai skambėjo į tolius per ežerą ir miškus. Pasirodymai buvo įvairūs ir geri. Pasakoti prisiminimai iš pirmųjų stovyklavimo metų papildė laužo programą.

Po laužo ir tylos sk. vyčiai ir atskirai vyr. skautės už stovyklos ribų atliko tradicinį budėjimą prieš įžodį. Kiti stovyklautojai ir svečiai salėje domėjosi s. K. Batūros rodomomis skaidrėmis iš pirmųjų stovyklavimo metų „Romuvoje". Ne vienas vadovas tenai save rado vilkiukų draugovėje. Auštant sk. vyčiai atliko įžodį. Maždaug tuo pačiu metu ir vyr. skautės kandidatės. Visi linksmai dainuodami į stovyklą grįžo saulei tekant.

Sekmadienį, rugpjūčio 10 buvo iškilmių diena. Pradėta ekumeninėmis pamaldomis, kurias laikė v.s. fil. kun. A. Saulaitis ir ev. liuteronų kun. s. A. Žilinskas, pasakęs ir sukakčiai skirtą pamokslą. Skaitinius skaitė skautai,-ės ir svečias iš Otavos p. Radžius. Giesmes pravedė J. Žukauskaitė ir I. Pivoriūtė.

Po pamaldų draugovės nužygiavo iki stovyklos vartų

ir su daina ir vėliavomis grįžo į vėliavų aikštę, kur paradą priėmė LSS tarybos pirm. v.s. B. Banaitienė, Brolijos VS v.s. fil. A. Sekas, Seserijos VS v.s. R. Penčylienė,. Kanados rajono vadė v.s. fil. R. Žilinskienė, Brolijos ir Seserijos atstovai ps. A. Simonavičius ir ps. J. Neimanienė bei stovyklos vadovybė. Pražygiavo 178 sesės ir broliai. Stovyklautojams vėliavų aikštėje išsirikiavus, sukakties proga žodžiu sveikino LSS vadovybės nariai; raštu — stovyklavietės pirmūnas v.s. V. Skrinskas (jo sveikinimą perskaitė vaikaitis sk. vytis T. Skrinskas), j.v.s. M. Vasiliauskienė, Otavos lietuvių dvasios vadas kun. dr. V. Skilandžiūnas. Visi sveikintojai pasidžiaugė, kad „Romuva" gyvuoja ir linkėjo, kad dar ilgai gyvuotų. Kalbėti buvo pakviestas stovvklavietės ieškotojas, suradėjas ir užpirkėjas v.s. F. Mockus. Jis vaizdžiai papasakojo, kaip 1962 m. buvo ieškoma ir nupirkta dartinė „Romuva".

Dovanos, kruopščiai pagamintos buvusio „Romuvos" valdybos pirm. A. Grybo ir padėkos juostos, išaustos s. L. Sendžikienės ir vyr. sk. A. Škėmienės, tuntininkų buvo įteiktos visiems stovyklavietės pirmūnams, projektuotojams, buvusiems pirmininkams, šeimininkėms. Ilgamečiams stovyklos ūkio vedėjams, K. Pajaujui ir R. Paškauskui, tuntininkams pristačius, buvo įteikti ordinai Už Nuopelnus su rėmėjo kaspinu. Minėjimas užbaigtas sustojus į ratą sudainuojant „Dievui, Tau tėvyne ir žmonėjai" ir malda „Ateina naktis". Atsisveikinta su tais, kurie važiuoja namo. Stovyklautojams liko dar savaitė malonaus stovyklavimo, į kurį įsijungė Montrealio „Geležinio Vilko" tunto 16 vilkiukų ir skautų su tuntininku, v.s. G. Nagiu ir pav. s. A. Gapučiu. Minėjimui vadovavo v.s. fil. R. Žilinskienė.

Sukaktuvinės stovyklos vėliavų aikštę nepaprastai puošė v.s. fil. kun. A. Saulaičio rūpesčiu originaliai pagamintos senovės Lietuvos kunigaikščių vėliavos, kurių buvo iškabinta 49, o salėje 20. Be to, salė buvo papuošta stovyklų ženklais, fotografijomis, architekto s. dr. A. Kulpavičiaus paruoštais statybos projektais, skautų,-čių piešiniais. Visi rodiniai sukėlė daug prisiminimų. Sukaktuvinės stovyklos ženkliuką suprojektavo vyr. sk. R. Birgiolienė.

F. M.

„Tėviškės žiburiai"
1997.08.26

SVEIKINIMAI IŠ BRAZILIJOS

STOVYKLA

Dar kartą turėjom skautų stovyklą. Buvo saulėtos ir smagios dienos Lituanikoj nuo 13 iki 19 liepos. Stovyklą pavadinom "Stovykla Anchieta" pagerbimui 400 metų mirties sukakties pal. José de Anchieta, SJ.

Turėjom įvairių programų, kaip "Lietuvos Dieną"(kur turėjom parodą lietuviškų darbų); "Olimpiados Dieną"; "Susimastimo Dieną"(kur mūsų mielas klebonas kun. Petras Rukšys, SDB atlaikė mišias); "Skautų Dieną"(mes galėjom virti lauke ir išmėginti "virėjų talentus", taip pat turėjom kaimo festivalį - "festa caipira"); ir kitas dienas.

Kaip paprastai turėjome įžodį (mūsų vaikai ruošiasi per semestrą su vienu instruktoriu ir stovykloj duoda įžodį; pažadą stengtis tarnauti Dievui ir Tėvynei, padėti artimui ir laikyti skautų įstatus). Davė įžodį 3 paukštytės (mergaitės nuo 6 iki 11 metų); 11 skautų-čių (berniukai-mergaitės nuo 11 iki 15 metų); ir 3 specialius įžodžius: 2 prityrę skautai (berniukai nuo 15 iki 17 metų) kur buvo mūsų mieli broliukai Caio ir Adriano; ir vienas skautų vyčio įžodis (jaunuolis virš 17 metų),

kuris buvau aš (Klaudijus Kupstaitis).

Si stovykla buvo linksma: džiaugiamės, kad vėl dalyvavo mūsų mielos sesės vyr.skautės Beatrisė Bacevičiutė Kosek ir Klarisė Bacevičiutė; iš Teofilo Otonės atvažiavo sk.v. Jonas Butkus ir vyr.sk. Marcija Pavilionytė Butkienė su sūneliu Tomuku. Taip pat dalyvavo sk. Karina Kosėk (Beatrisės dukra) ir sk.v. Alain de Paul Gromašauskas iš Domenikonų Respublikos. Gaila kad dauguma jau grižo į savo namus, bet laukiame kitos progos pabendrauti su jais.

Mūsų mielam broliui ps. Jurgiui Prokopui ir jo žmonai vyr.sk.kan. Reginai Prokopienei sukako stovykloj 10 metų vestuvių. Taip pat sukako 90 metų mūsų mielai "vovó" Marijai Lukoševičienei. Linkime visiems sveikatos ir Dievo palaimos.

Skautų vardu, noriu padėkoti Dievui už saulėtas dienas; vadovams vs Eugenijai Bacevičienei, ps Jurgiui Prokopui, ps Nadijai Dzigan ir sk.v. Pauliui Butrimavičiui; šeimininkėms Elizai Betasso, Marijai Garkauskienei ir Eugenijai Greičiuvienei; klebonui kun. Petrui Rukšiui, SDB už paramą; programos vedėjai Juliai Ukai; gailestingai seselei Maira Dulinskys; Laužavėdžiui Tomui Butrimavičiui; instruktoriams Marcio, Leandro, Anahy, Gustavo; ir visiems kurie dalyvavo: "DIDĖLIS LIETUVIŠKAS AČIŪ!!!"

Laukiame kitos geros progos.

BUDĖKIME KARTU!

SK.V. KLAUDIJUS R. KUPSTAITIS

PALANGOS VIETININKIJA

BRAZILIJA

Stovyklavietė iš lėktuvo

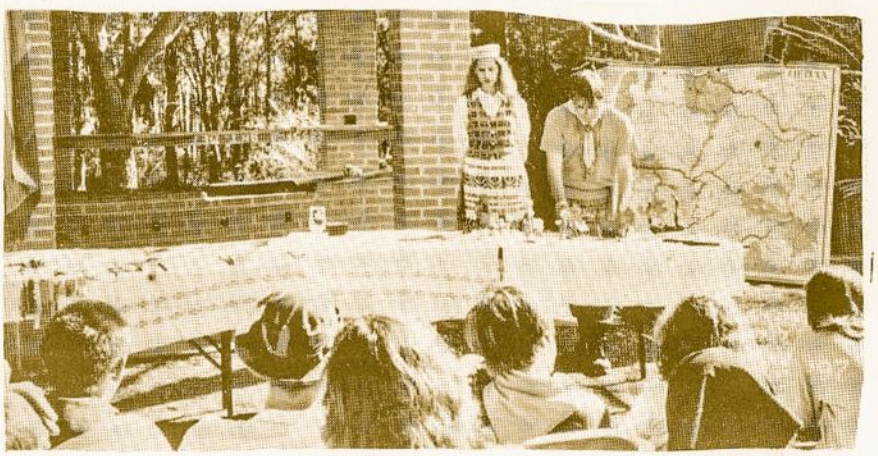

Lietuvos diena stovykloje. Aiškina Klaudijus Kupstaitis ir Mira Dulinskytė

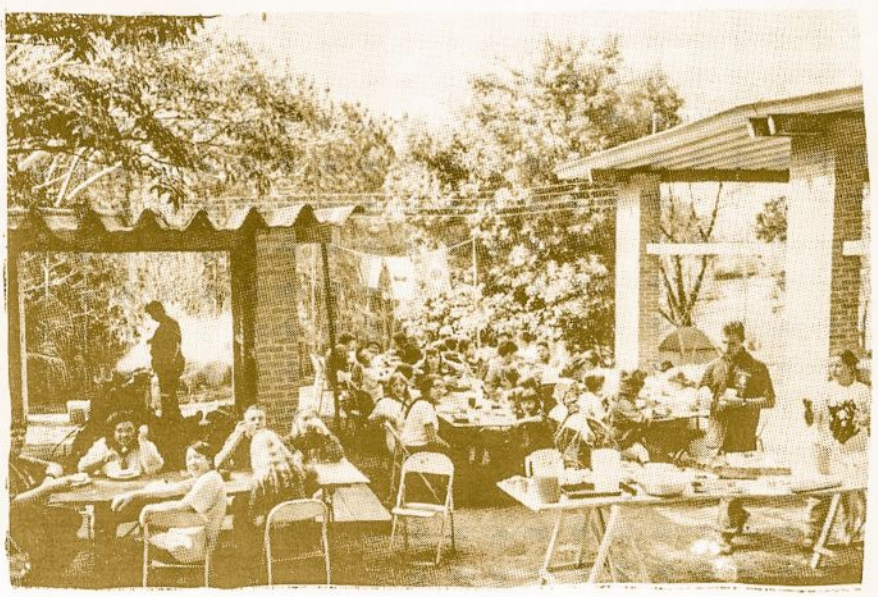

ATLANTO RAJONAS ŽARA

rugpiūčio 16-17 d.,

E. Paul Robshan, Jr. Scout Reservation,
Bolton, MA.

Atlanto Rajono lietuviai skautai jau daug metų naudojasi šia amerikiečių skautų stovyklaviete. Stovyklavietę galima gauti tik apie vidurį rugpiūčio mėn., bet verta jos laukti. Tik įvažiavus pro vartus, pajunti, kaip išvysti ežerėlį, kad čia jaukus kampelis su pušynais ir gražia gamta. Dar neseniai čia stovyklaudavo 7 A.R. vietovės, bet dabar jų likę tik dvi; Bostonas ir Philadelphia. Džiugu, kad iš tų 2-jų vietovių ir keletos skautų iš kitur, susidarė 77 stovyklautojai.

Atsiradau stovykloje ketvirtadienio vakare apie 11 val. Sustojame prie registracijos namelio ir einame užsiregistruoti, sužinoti apie bendrą tvarką bei nakvynę. v.s. I. Markevičienė, visų reikalų tvarkytoja, kviečia mus prie grybų sriubos. Laikraštėlio „Žaros Šviesa" redaktorė, s. fil. J. Aukštikalnienė, baigia laikraštėlį sutvarkyti ir kitą rytą veš išspausdinti. Trumpai pasikalbėję su ten esančiais vadovais, išeinam nakvynei.

Rytą, pro palapinės atlanką, matau, kaip nuo ežerėlio kyla miglos, tai ir saulė greitai pasirodys. Nuaidi švilpukas ir stovyklautojai pradeda ristis rytinei mankštai. Oras gražus ir šiltas, vadovų džiaugsmui bus galima atlikti visas užsibrėžtas programas.

Atžygiuoja pastovyklės su daina pusryčiams. Po pusryčių visi skuba susitvarkyti, nes būna inspekcija, o vakare prie vėliavų nuleidimo pranešama laimėtojai. Ta proga, v.s. B. Naras, stovyklos viršininkas, pakviečia mane eiti kartu, susipažinti su pastovyklėmis ir stovyklautojais. Pradėsime su vilkiukų pastovykle „Žaibas", šūkis — „Mes vilkai Žaros žaibai". Aštuoni vilkiukai įsikūrę namelyje, labai tvarkinga ir švaru. Jų vadovai s.v. Tomas Štuopis ir sesė Rita Štuopienė gražiai juos globoja. Dauguma labai jauno amžiaus, bet labai pavyzdingi stovyklautojai. Paukštytės įsikūrė nuolatinėje vietoje, pasivadinę „Žvaigždutės". Šūkis — „Žvaigždutės šviečia danguje, žadam likti draugės visada". Jau iš tolo matosi pačių pasidarytos gairelės ir sukabintos ant virvės. Paukštyčių

„Žaros" stovykloje vilkiukai ir paukštytės sporto dieną.

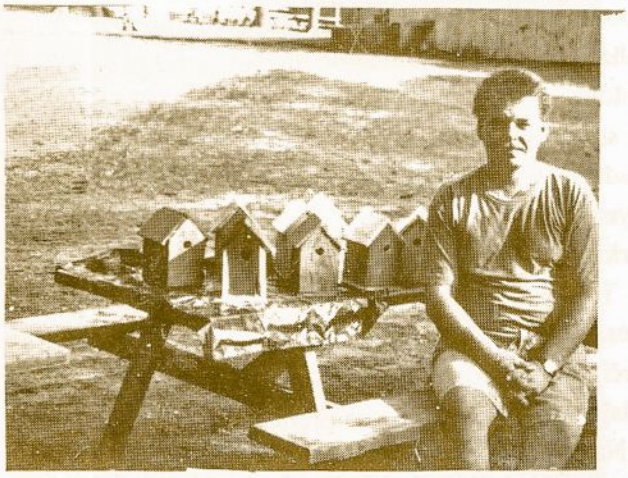

Atlanto R. „Žaros" stovykloje V. Surdėnas prie inkilė kuriuos pamokė kaip pasidaryti.

Atlanto R. prityrę skautai paskutiniame gairių nuleidime, „Žaros" stovykloje.

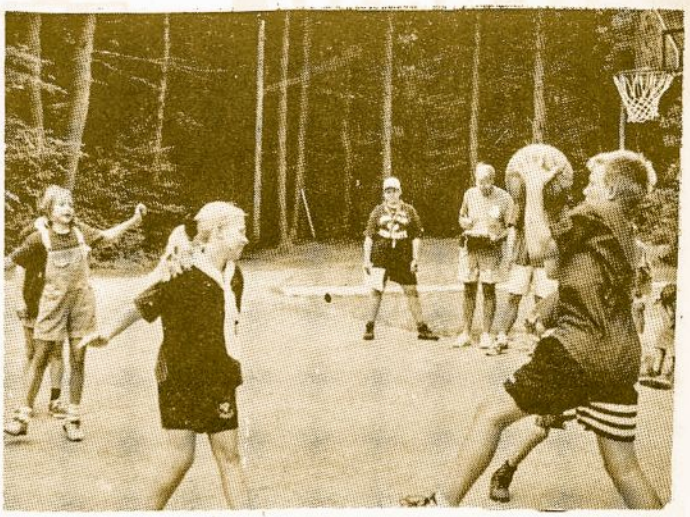

Atlanto rajono stovykloje laisvalaikio metu, Daina Maciūnaitė ir Aidas Gedeika žaidžia krepšinį.

programą sustatė v.s. V. Čepienė su vadovių kolektyvu, kurios pasikeisdamos globojo mažąsias seses savaitės bėgyje. Linksmas dešimtukas karpė ir klijavo, žaidė ir linksmai stovyklavo.

Skautų pastovyklė „Labas Rytas", įsikūrusi kiek nuošaliau. Šiai pastovyklei vadovauja s.v. Jonas Bielkevičius. Atrodo, kad broliai tvarkingai atlieka stovyklautojų pareigas, nes palapinės sutvarkytos, lovos paklotos ir nuotaika gera. Aštuoni stovyklautojai visuomet žygiuoja su daina.

Skaučių pastovyklė „Aušra" su 10 skaučių ir vadove s. Laima Bagdonavičiene, adjutante vyr. sk. Dalia Mironaite, įsikūrusios aukštų pušų pavėsyje. Pastovyklės šūkis „Aušros pastovyklė žygiuoja linksma su šypsena ir daina, lietuviška skautija tegyvuoja visada". Skaučių tvarkingumas, punktualumas čia atžymimas taškais ir atrodo gerai veikia, nes visur tvarkinga.

Toliausiai įsikūrę prityrę skautai-ės, 9 broliai ir 6 sesės. Pasivadinę „Spindulys" ir šūkis, „Spindulys šviečia". Nuotaikos čia skiriasi, niekas neskubina, poilsiauja ir laukia ko nors įdomesnio. Viršininkė s. fil. Naida Šnipaitė puikiai tvarkėsi, nesvarbu kokios nuotaikos, ji visuomet juos išjudindavo. Sesei Naidai talkininkavo: s.v. Saulius Dambauskas, s.v. Kazys Adomkaitis, s.v. Andrius Dilba, s.v. Darius Penikas ir v.s. Gintaras Čepas.

Sporto diena visų laukiama praėjo su pasisekimu ir atsigaivinti galėjai ežerėlyje. Skautorama, kurią paruošė Vytas Bagdonavičius ir Daiva Neidhart, ypač morzės persiuntimo stotis patraukė daug dėmesio.

Stovykloje nebuvo nuolatinio kapeliono, bet mišios buvo atnašautos 3 kartus. Stovyklos atidaryme ir Žolinių šventės proga buvo atvykęs kun. Vaitkevičius, o uždaryme, kun. Kauneckas, svečias iš Lietuvos.

Stovyklautojus aplankė v.s. Birutė Banaitienė LSS Tarybos Pirmininkė. Paskutiniame stovyklos laužė pastebėjau daug entuziazmo ir kūrybingumo. Tai tikrai džiugus reiškinys ir nuotaika pakyla, kada tiek

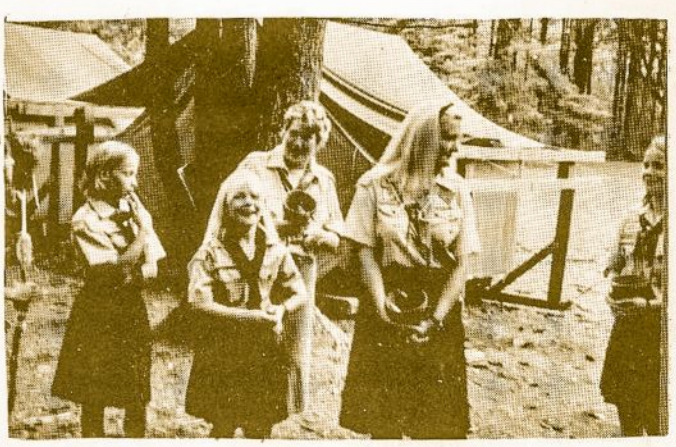

„Žaros" stovykloje paskutiniame gairių nuleidime, s. L. Bagdonavičienė ir s. fil. Naida Šnipaitė.

daug norinčių pravesti dainas ar dalyvauti pasirodymuose atsiranda.

Šios stovyklos pasisekimas priklauso stovyklos ir pastovyklių vadovams ir kitiems: Danutei ir Vytui Surdėnams, v.s. Stepui Zabuliui, s. fil. Glorijai Adomkaitienei, kuri apsiėmė brolijos viršininkės pareigą. Visi paaukojo savo atostogas, kad lietuvių skautija augtų ir stiprėtų.

Nors ir trumpai čia mano stovyklauta, bet išsivežiau gerą įspūdį ir daug vilties. Mačiau daug entuziazmo ir noro, tai ir bus pamatai 1998 m. Tautinei Stovyklai.

v.s. Danutė Surdėnienė

AUSTRALIA

Rakas - 1996

„DŽIUGO" TUNTO IŠKYLA

Šeštadienį, 19-tą balandžio, gražią rudenio dieną skautai ir jų tėveliai, pasiruošę kartu paiškylauti, rinkosi netoli nuo Melbourno esančiame „Jells" parke.

Išsikepę „BBQ" dešreles ir papietavę, vadovų buvome suskirstyti į grupes žaidimams.

Žaidimai buvo įdomūs ir kartais kėlė daug juoko. Visi rungtyniavome bėgimo lenktynėse, bėgimas nešant apelsiną ant šakutės, guminių aulinių batų metimu į tolį, lenktynės maišuose. Garsiai šaukėme, kai vienoje pusėje tėveliai, o kitoje — mūsų vadovai tempė storą virvę. Tėveliai laimėjo — tuntininkas sakė, kad iš mandagumo skautai jiems leido laimėti.

Po žaidimų visi buvo apdovanoti saldainiais ir šokoladais ir kaip olimpiadoje — medaliais, tiktai popieriniais.

Smagiai praleidome dieną. Dalyvavo maždaug 50 skautų ir tėvų. Ačiū sesei skautininkei Onai ir jos vyrui skautininkui Linui už sumaniai pravestus žaidimus ir dovanas.

Broliai — Tomas ir Paulius Kviecinskai

Vilkiukai iškylauja - 1996
Nuotr. R. Belzinsko

ALp(LK)3083
1997, Nr.10

Postmaster: send address changes to
SKAUTU AIDAS
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453-5246

Lithuanian Research
& Studies Center, Inc.
5620 So. Claremont Ave
Chicago, IL 60636

Pasikeitus nuomonė

Teta klausia penkerių metų Marytę:

— Ką tu labiau myli: dėdę ar mane?

— Jus, miela tetule.

— Bet vakar sakei, kad myli dėdę.

— Taip aš maniau iki šiol. Bet dabar nutariau, kad mes moterys turime labiau mylėtis.

Būsimasis bankininkas

— Mama, aš sugalvojau vieną dalyką.

— Kokį?

— Paskolink man dolerį, bet duok tik pusę. Tuomet aš turėsiu tavo pusę dolerio, o tu mano. Ir męs būsime atsiskaitę.

- Žinau, žinau. Jei Dievas norėtų, kad vaikščiotumėm stati, nebūtų davęs mums priekinių kojų... (Anglija)

IONO PEMPĖS NUOTYKIAI. J. Martinaičio karikatūros ir žodžiai.

Rėkia Pempė. Bliauna Tiškus.
Skamba, aidi žalias miškas.
Traukia broliai dainą naują
Nes, kaip reikia, iškylauja.
Tarp linksmos šios giminės
Ir betrūksta tik manęs!

2. Kas čia būtų atsitikę?
Mąžas Tiškus verkia, klykia,
Tiek teliko ir iš Pempės —
Dairos akeles ištempęs.
Pasiklydo jie miške —
Reikaliukai nekokie!

Susitiko jie senelį:
„Oi, seneli, rodyk kelią!"
„Patys kelią galit rasti —
Iš samanų reikia spręsti:
Pažiūrėkite gerai —
Rodo šiaurę jos tikrai!"*)

4. Vėl linksmieji broliai šaukia,
Vėl daina per mišką plaukia.
Aidi ir senelio bosas.
Taip viskas ir baigės šposais.
Gera traukti jiems linksmai,
Jeigu žino, kur namai!